

MAISON & DÉCORATION

- Η νέα κομψότητα έρχεται από την Αφρική
- Όταν η μόδα συνάντησε το ντιζάιν

Αφιέρωμα Όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε προτού μπειτε στο μπάνιο

Αγορά Σερβίτσια, υφάσματα τραπέζια καθιστικού

Πρόσωπα Ελένα Σύρακα
Διονύσης Σοτοβίκης
Φάνης Μουρατίδης

*global
express*

Αθήνα - Λονδίνο - Νέα Υόρκη *στιλ χωρίς όρια*

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΤΙΣ 26/02/05 ΜΕ ΤΗΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 45

0771108749000

74

Στο workshop, τον ιδιαίτερο πολυεπίπεδο χώρο που δημιούργησε ο αρχιτέκτονας Διονύσης Σοτοβίκης για να στεγάσει τα γραφεία του, αρχιτεκτονική, τέχνη και ντιζάιν περνούν ώρες συνεργασίας.

workshopping

Θυμόμουν την περιοχή που εκτείνεται πίσω από την οδό Αμαρουσίου - Χαϊλαδρίου γεμάτη κωλύματα, ελαιώνες, μαρμαράδικα. Δύο βήματα από τη λεωφόρο Κηφισίας και τα υπερσύγχρονα μαγαζιά της στο Μαρούσι. Κι όταν έφτασα στα αφτιά μου τα ενθουσιώδη σχόλια για ένα καινούργιο κτίριο και την ομάδα του, το workshop, αδυνατούσα να φανταστώ την ένταξή του στο χώρο. Και όμως. Το νούμερο 22 της οδού Σωρού περιτοιχίζεται από καλοαίθρια κτίρια εταιρειών και το τοπίο έχει αλλάξει άρδην τα τελευταία χρόνια, ενώ έπεται συνέχεια. «Είναι ενδιαφέρον να βρίσκεσαι σε ένα περιβάλλον που διαρκώς μεταβάλλεται» θα μου πει ο εμπνευστής, σχεδιαστής και κατασκευαστής του workshop Διονύσης Σοτοβίκης, ο οποίος αγόρασε το οικόπεδο πριν από τρία χρόνια για να στεγάσει το γραφείο του, αλλά και «όλα εκείνα που πάντα αγαπούσα - την αρχιτεκτονική, την τέχνη, το ντιζάιν». Με οικογενειακή παράδοση τριών γενεών στις κατασκευές και έπειτα από μια επαγγελματική πορεία μαζί με τον πατέρα και τον αδερφό του, αποφάσισε να αυτονομηθεί και να δημιουργήσει το δικό του χώρο στην Αθήνα. Ένα κτίριο 1.600 τετραγωνικών μέτρων, που εκτείνεται σε τέσσερα υπέργεια και δύο υπόγεια επίπεδα, αξιοποιώντας για τις δικές του δραστηριότητες τους περισσότερους χώρους.

76

Στον εξωτερικό χώρο του workshop η εικαστική εγκατάσταση «Phonopolis II» του καλλιτέχνη Πάνου Χαραλάμπους -18.000 σπασμένοι δίσκοι βινυλίου και παράξενοι ήχοι και μουσικές από μεγάφωνα- με προετοιμάζει για κάτι διαφορετικό προτού καν σκώσω το βλέμμα μου στην πρόσοψη του κτιρίου. Ένας δημιουργικός διάλογος ανάμεσα στην τέχνη και στην αρχιτεκτονική. Οι καθαρές γεωμετρικές γραμμές εμπεριέχουν μεγάλες διαφάνειες από γυαλί που επιτρέπουν την ελεύθερη πρόσβαση του φωτός και του βλέμματος, εντείνοντας την επικοινωνία ανάμεσα στο εξωτερικό τοπίο και στο εσωτερικό των χώρων. Ένα δέντρο ελιάς τοποθετείται συμβολικά πάνω από το έδαφος, στον πρώτο όροφο. «Οι διαφάνειες ενώνουν οπτικά και εννοιολογικά τους χώρους μεταξύ τους» θα μου πει ο Διονύσης. «Επιτρέπουν στο φως να περνάει, να τεμαχίζει και να ενώνει τα επίπεδα, κάτι πολύ σημαντικό για να υπάρχει ολότητα και συνέχεια. Με απώτερο στόχο την επικοινωνία των ανθρώπων, φυσικά».

Στο ισόγειο, έναν ψηλοτάβανο, ζεστό, ήπιό και φωτεινό χώρο, εξαιρετικά έπιπλα σύγχρονων ευρωπαϊκών νιζάινερ συνδιαλέγονται με έργα τέχνης γνωστών εικαστικών, όπως της Marina Abramovic, του Νίκου Κερασσή, του Θανάση Τότσικα και πολλών άλλων. Παράλληλα, στο πίσω μέρος του ισόγειου, με θέα και πρόσβαση στον υπαίθριο χώρο, αναμένεται να λειτουργήσει σύντομα ένα καφέ - αναγνωστήριο βιβλίων τέχνης και αρχιτεκτονικής.

Στο πρώτο υπόγειο επίπεδο, τα ανοίγματα στο ταβάνι, ο φωτισμός, το πάτωμα από ακατέργαστο μασίφ ξύλο δρυός, αλλά και ένα εσωτερικό αίθριο δημιουργούν το κατάλληλο περιβάλλον για την έκθεση επίπλων και αντικειμένων που διατίθενται προς πώληση: από καρέκλες βραβευμένες για το διαχρονικό σχεδιασμό τους και φωτιστικά μέχρι μικροαντικείμενα από βούρτσα που κατασκευάζει μια γερμανική ομάδα τυφλών, όπως και μια συλλογή από ρολόγια χειρός, σχεδιασμένα από γνωστούς αρχιτέκτονες και νιζάινερ.

Στο δεύτερο επίπεδο, σε ένα χώρο 400 τετραγωνικών μέτρων με βιομηχανικό δάπεδο και οροφή από εμφανές μπετόν, θα φιλοξενούνται στο άμεσο μέλλον περιοδικές εκθέσεις σύγχρονων καλλιτεχνών και αρχιτεκτόνων. Έως τις αρχές Μαΐου θα εκτίθεται μέρος από τη συλλογή του Διονύση Σιοτσίκη με έργα των Νίκου Κερασσή, Πάνου Χαραλάμπους, Θάλειας Χιώτη, Leszek Knaflewski και Alfredo Romano. Μαζί τους, κάποιες μακέτες, εργασίες δικές του από την Architectural Association -τη γνωστή αρχιτεκτονική σχολή του Λονδίνου όπου σπούδασε-, αλλά και κάποια έργα που δημιούργησε ο ίδιος από αρχιτεκτονικό χαρτί, φωτιά και νερό.

Μια ξύλινη σκάλα με κρυφό φωτισμό, που αφήνει το βλέμμα να τη διαπερνά, οδηγεί στο πρώτο υπέργειο επίπεδο, όπου βρίσκεται ο εργασιακός χώρος του workshop, δηλαδή η αρχιτεκτονική ομάδα, η οικονομική διεύθυνση κ.λπ. Τα έπιπλα εδώ είναι σχεδιασμένα από τον αρχιτέκτονα - ήκαριστό ξύλο, φωτεινές γυάλινες επιφάνειες και τυπωμένα αποσπάσματα από αγαπημένα του βιβλία των Paul Valery και Νίκου Καζαντζάκη.

Ένας πολύ ιδιαίτερος δερμάτινος καναπές της Anne Heinsvig για τη δανέζικη εταιρεία Hay, όπως και τα σκελετέρ από αλουμίνιο του Hans de Pelsmacker που υπάρχουν στην έκθεση στάθηκαν η αφορμή για να επεκτείνει τις δραστηριότητές του και στο χώρο των επίπλων. «Ήταν τα πρώτα κομμάτια που είδα και σκέφτηκα ότι είναι κρίμα να μην υπάρχουν στην Ελλάδα» μου εξηγεί. Μαζί με το συνεργάτη και φίλο του Φώτη Τερζάκη αναζητήσαν σε όλη την Ευρώπη «έπιπλα που θα ολοκληρώνουν τους χώρους που δημιουργούμε. Έπιπλα με ιδιαίτερη συνέχεια στο σχεδιασμό και στην κατασκευή τους, που υπογράφουν μεγάλοι αρχιτέκτονες ή καλλιτέχνες, αλλά και κάποιοι νέοι ανερχόμενοι στην Ευρώπη. Προσπαθήσαμε να επιλέξουμε κομμάτια που δεν υπάρχουν στην Ελλάδα, για να μην μπούμε σε διαδικασία ανταγωνισμού. Όταν έχεις ένα όραμα, έχεις κάποιους ανθρώπους με τους οποίους συναγωνίζεσαι, δεν ανταγωνίζεσαι. Ο καθένας έχει την προσωπικότητά του, τις δυνατότητές του, γιατί να ανταγωνιστούμε και να μη συνυπάρχουμε σε ένα χώρο;». Στόχος μάλιστα του Διονύση είναι να δημιουργήσει μια γέφυρα συνεργασίας με αυτές τις εταιρείες που φέρνει στη χώρα μας, έτσι ώστε έργα Ελλήνων ντιζάινερ και αρχιτεκτόνων να κατασκευάζονται από αυτές. Φέτος μάλιστα θα ξεκινήσει αυτή η συνεργασία με έπιπλα που σχεδιάζει ο ίδιος.

«Με αφετηρία τις ανάγκες του κάθε πελάτη, και σε συνεργασία με αυτόν, προχωρούμε στο σχεδιασμό, στην εκτέλεση και στην τελική υλοποίηση του έργου, μικρής ή μεγάλης κλίμακας, με απώτερο στόχο την πραγμάτωση της αρχικής ιδέας. Η προσπάθειά μας είναι να επικοινωνήσουμε στον κόσμο τη σημασία μιας πιο ολοκληρωμένης προσέγγισης» επισημαίνει. Αυτήν την περίοδο το workshop έχει αρκετά έργα σε εξέλιξη, κύρια με ξεκάθαρη άποψη: «Προσπαθώ να έχουν όσο το δυνατόν πιο απείριστο ύψος και καθαρότητα όχι μόνο στο σχεδιασμό, αλλά και σε εννοιολογικό επίπεδο – να υπάρχει μια προσέγγιση εννοιολογική, όχι απλώς αισθητική» τονίζει ο Διονύσης. «Η αρχιτεκτονική στις μέρες μας είναι, δυστυχώς, περισσότερο διακοσμητική παρά ουσιαστική. Το ζητούμενο είναι πόσο αληθινή είναι σε σχέση με σένα, με αυτό που είσαι. Αρχιτεκτονική δεν είναι μόνο το πώς ταιριάζουν μεταξύ τους τα υλικά, αλλά κυρίως το πώς αντιλαμβανόμαστε ένα χώρο όταν αυτός διεγείρει το νου και τις αισθήσεις μας».